

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3609/2022
31.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Пешић адвокат из ..., против туженог „СТ TRADE“ ДОО из Оџака, чији је пуномоћник Биљана Настић адвокат из ..., ради утврђивања радног односа и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 965/22 од 05.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 965/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 866/17 од 21.09.2021. године ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе тужени да у корист тужиоца плати припадајуће порезе на досуђени износ зараде. Ставом другим изреке, тужбени захтев је усвојен, а ставом трећим утврђено је да је тужилац био у радном односу код туженог непрекидно од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу уплати све доприносе за период од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године и упише стаж код РФ ПИО, Служба у Оџацима. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћених зарада за период од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године исплати износ од 1.691.097,00 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од дана доспелости сваког износа па до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 132.280,96 динара, у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 965/22 од 05.05.2022. године ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Сомбору П1 866/17 од 21.09.2021. године у делу одлуке о захтеву за утврђење да је тужилац био у радном

односу код туженог непрекидно од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године и тужба у том делу одбачена. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу и делу одлуке о накнади трошкова парничног поступка и одбијен тужбени захтев за исплату неисплаћене зараде за период од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године у износу од 1.691.097,00 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од дана доспелости сваког износа па до исплате, као и тужбени захтев за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на наведене износе за период од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године и упис стажа код РФ ПИО Служба у Оцацима, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 132.890,96 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 150.750,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, у року од 8 дана. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара у року од 8 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Тужени је поднео неблаговремени одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка тужилац се паушално позива.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу усменог договора са директором туженог, без закљученог уговора о раду, обављао послове ... и ..., а по потреби послове ... и послове ..., у периоду од 01.01.2014. године непрекидно до 01.08.2017. године. На основу усменог договора са тужиоцем, директор тужене је из својих средстава тужиоцу за обављени рад исплаћивао месечно износ од око 10.000,00 динара. За период од 01.01.2014. године до 01.08.2017. године укупно је тужиоцу исплаћено 430.000,00 динара, за који износ нису уплаћени доприноси за обавезно социјално осигурање.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев, утврдио да је тужилац био у радном односу код туженог непрекидно почев од 01.01.2014. године до 01.08.2017. године и обавезао туженог да тужиоцу исплати накнаду на име неисплаћених зарада за овај период у износу од 1.691.097,00 динара, са свим доприносима, као и да упише стаж код Републичког фонда ПИО Служба у Оцацима. Према образложењу првостепеног суда све до 31.07.2017. године, када је регистрована промена седишта привредног друштва „Гума С“ из Оцака у „St trade“ ДОО Оцаци, оба привредна друштва су имала регистровано седиште на адреси породичне куће ББ, али су оба привредна субјекта делатност обављала у хали бивше млекаре у Оцацима. Законски заступник- директор оба привредна друштва био је ББ који је ангажовао тужиоца да обавља послове ... без закљученог уговора о раду и који је тужиоцу за обављени рад плаћао по броју

урађених комада, највише 10.000,00 динара месечно. Тужилац радио 8 до 12 сати дневно и посао обављао у хали бивше млекаре и у својој кући.

Другостепени суд је укинуо првостепену пресуду у делу одлуке о захтеву за утврђење да је тужилац био у радном односу код туженог непрекидно од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године и у том делу одбацио тужбу, са образложењем да је тужилац тужбу у овој парници поднео тек дана 30.11.2017. године, после протеча рока од 60 дана од дана сазнања за повреду права, због чега је тужба у том делу неблагоприятна. Пошто је тужба неблагоприятна првостепени суд је одбио је тужбени захтев за исплату накнаде зараде и уплату доприноса за обавезно социјално осигурање и упис стажа код надлежног РФ ПИО.

Правилно је по налажењу Врховног суда другостепени суд применио материјално право.

Одредбом члана 195. Закона о раду прописано је да се против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене поступак пред надлежним судом. Рок за покретање спора јесте 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Рок за покретање спора прописан напред цитираним законским прописом је преклузиван и његовим протеклом запослени губи право на судску заштиту. У конкретном случају тужилац није закључио са туженим уговор о раду, а послове за туженог је обављао у периоду од 01.01.2014. године до 01.08.2017. године. Тужилац је тужбу са постављеним тужбеним захтевом за утврђење да је био у радном односу код туженог морао поднети суду у року прописаном чланом 195. став 2. Закона о раду, односно у року од 60 дана од дана сазнања за повреду права, што је био последњи дан рада тужиоца код туженог дана 01.08.2017. године, с обзиром да је тужилац током рада код туженог имао сазнање да га тужени није пријавио надлежном фонду за обавезно социјално осигурање.

Нису основани наводи у ревизији тужиоца да је директор туженог тужиоцу саопштио дана 05.10.2017. године да га неће запослити у свом другом предузећу у ... и да је тужилац тада сазнао да тужбом може да оствари своје право, јер тог дана је дошао до сазнања да више није у радном односу. У току поступка је утврђено да је тужилац радио код туженог до 01.08.2017. године и да је знао да му нису уплаћени доприноси за обавезно социјално осигурање, значи да је последњи дан рада код туженог дан сазнања за повреду права, па како је тужба поднета после истека рока од 60 дана од дана сазнања за повреду права, то је у том делу неблагоприятна. Тужилац је сам навео да је радио до 01.08.2017. године, што значи да после тог датума није радио и тужбени захтев за утврђење да је у радном односу код туженог непрекидно од 01.01.2014. године до 01.08.2018. године у тужби је засновао управо на тој чињеници због чега је неосновано позивање у ревизији туженог да је за повреду права сазнао 05.10.2017. године.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**